

SMĚR VÝVOJE URČUJÍ MÉDIA A VLÁDA SE NESTAČÍ DIVIT

Naplno se to ukázalo nejen v posledních dubnových dnech. Dietu velkonoční od politických debat si 1. května 2011 vynahradil Václav Moravec komentováním blahořečení papeže Jana Pavla II. a soustavným naléháním na arcibiskupa Duku a kardinála Vlka, kdy dojde ke svatořečení; následovala beseda o tom, jak se stát vyrovná s církvemi. V listárně redakce je příspěvek od jednoho posluchače besedy, který by chtěl vědět, jak se naopak církev vypořádá s těmi, kteří jí ty majetky vydřeli svou prací; Kristus žil v chudobě a pomáhal potřebným, byl proti hromadění majetku a nedává tak příklad současným představitelům církvi? A to jsme se ještě nevzpamatovali z přímého přenosu svatby prince Williama s Kate - stála 40 mil. liber = miliardu korun, z informací o počtu účastníků, o recepci pro zvané hosty a jejich ubytování v luxusních hotelích. Chybělo snad už jen sdělení, kolikrát novomanželé museli odejít tam, kam i císař pán šel pěšky. A už bylo připomenuto 60. výročí vzniku Svobodné Evropy, která zásluhou Václava z Hrádečku sídlí v Praze. Všech-

ny televize se věnovaly pochodu „dělnické mládeže“ Brnem, což jim umožnilo vyhnout se zprávám o 1. máji; nechyběl ovšem známý antikomunista Šinágl s dvoustranným praporem. Velkým soustem pro televizi bylo dopadení bin Ládira, vyrojily se čtyři znalci v čele s Antonínem Baudyšem ml. a hradním vicekancléřem Petrem Hájkem, který zpochybnil jeho existenci vůbec a k nepřítčnosti rozčlil Karla z Černína tvrzením, že USA zorganizovaly proslulé 11. září - prý urazil našeho spojence.

Nad všemi událostmi se vznášely Věci veřejné se špiclováním, nahrávkami z jednání představitelů VV, s „opileckými“ výroky napoleonka Víta Bárty o Klausovi, Obamovi, Putinovi. John i Bárta hovořili dokonce o puči, připraveném Kristýnou, Tluchořem a dalšími z ODS. To se vyřádili redaktori Mladé fronty Dnes a televizní hvězdy Daniela Drtinová, Martin Veselovský a Jakub Železný, pravicově po celé večery nejen ovlivňující veřejné mínění, ale do značné míry je tvořící, určující témata rozhovorů a besed s jimi vybranými politiky, politiky, zacházejí tak daleko, že jim

limitují odpovědi podle jejich představ a mění se ve vyšetřující orgány na policii nebo na státním zastupitelství. Je tak do značné míry ovlivněno jednání a konání vlády. Zejména v tomto způsobu vedení politických besed vyniká Václav Moravec, který ve skutečnosti nedělní pořad Otázek zprivatizoval: jaképak Otázky Václava Moravce, snad Otázky

České televize! Platí ze svého nákladu na tento pořad? Vysílaný například z míst našich vojenských misí? Běda, když některý v jeho pořadu účinkující vybočí z Moravcovy představy odpovědi na otázku - neomalenež ho volá k pořádku: já určuji, co má znát veřejnost, já chci vědět, jak budete jednat ve vládě atd. atd. A nikdo do toho nebude zasahovat! Směr vývoje v zemi mistruje skupina lidí nikým nezvolená, kterou politologové charakterizují pojmem MEDIOKRACIE. Uvítali, když 26. dubna 2011 114 koaličních kapříků zabránilo vypuštění Nečasova vládního rybníku. Byla odpovězena otázka, kterou položil Bohumír Blížkovský, zda se dočkáme rozumné vlády. Zatím nikoliv, pokud nebudou brzy nové sněmovní volby. ODS a TOP 09 se podařilo naplnit heslo ANI JEDNOHO NAŠEHO MUŽE Z VLÁDY, jsou nepostradatelní. A za několik dní měli mediokrati nový přiděl: protikorupční trafikant odešel z vlády, protože mu Nečas rozšlapal morozovské bábovičky. Bolístku mu televize „pofoukala“ přímým přenosem celostátní konference 28. a 29. května 2011 s projevy znovuzvoleného předsedy Johna a místopředsedů a s úvahami politologů o dalším osudu VV. Zejména Vít Bárta se vyslovil proti návrhům ministra zdravotnictví na 17 opatření v rezortu, mimo jiné placení u zubaře za plomby. Televize nepřenášela průběh protivládní demonstrace 21. května 2011 v Praze, dala možnost vystoupit kritikům jejího konání, potvrdila, že je prodlouženou rukou vlády a nikoliv nositelem objektivního zpravodajství. Tak vypadá i zpravodajství o událostech v africkém oblouku od Pobřeží slonoviny po Jemen a Sýrii, pokud jde o příčiny a důsledky včetně obětí na lidských životech a materiálních škod.

Karel JANIŠ

A KAPSY PROSÍM MNOHEM VĚTŠÍ
... BYL JSEM ZVOLEN DO PARLAMENTU.

MINISTERSTVO MĚSTSKÉ VYHLÁŠKY NEZAJÍMAJÍ?

Kontrolní výbor Zastupitelstva města Brna s předsedkyní Helenou Sýkorovou (KSČM) předložil na jednání brněnské samosprávy návrh usnesení. Je toho názoru, že pokud nebude v zákoně 202/1990 Sb. výslovně stanovena povinnost Ministerstva financí ČR respektovat vyhlášky obcí k provozování výherních hracích automatů a terminálů, bude ministerstvo při jejich povolování obecní vyhlášky dál narušovat.

Dle návrhu usnesení se má zastupitelstvo obrátit na ministra financí, aby v Brně omezil provozování jeho resortem povolených výherních loterijních terminálů na dobu od 12 do 24 hodin a při jejich povolování respektoval vyhlášku Brna č. 9/2008.

Zastupitelstvo Brna má požádat poslance kluby o podání pozměňovacího návrhu k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb. o loteriích a jiných podobných hrách. A to kterým by byla Ministerstvu financí ČR uložena povinnost respektovat při povolování sázkových her obecně závazné vyhlášky obcí, kterými obce stanoví, že tyto hry a loterie mohou být provozovány pouze na některých místech a v čase určených touto vyhláškou. Nebo které stanoví na kterých místech a v jakém čase je v obci provozování uvedených loterií a jiných podobných her zakázáno. Případně úplně zakazují provozování uvedených loterií a jiných podobných her na celém území obce.

Např. v Brně je z podnětu komunistických zastupitelů městskou vyhláškou

zakázáno v boji proti závislosti dětí na hracích automatech a záškoláctví povolování výherních hracích přístrojů v okruhu 100 metrů od škol, školských zařízení, zařízení sociální a zdravotní péče, budov státních orgánů a církví. Výherní hrací automaty nesmějí být v Brně provozovány dle vyhlášky v době žákovského vyučování od 7 do 14 hodin. Ministerstvo financí tuto snahu samosprávy naopak obešlo tím, že tam povoluje výherní loterijní terminály.

Předsedkyně kontrolního výboru ZMB Sýkorová řekla Haló novinám, že »zastupitelstvo může přijmout takové usnesení, ve kterém bude žádat minis-

terstvo financí, aby respektovalo městskou vyhlášku k hracím přístrojům při povolování videoloterijních terminálů v Brně. Navíc některé městské části si hazardní hrací automaty ve svých správních obvodech zcela zakázaly. Chystá se novela loterijního zákona. Zatím nikdo do ní nenavrhl formulku, že MF ČR je povinno řídit se v povolování výherních loterijních terminálů vyhláškou této obce. Ministerstvo financí se nemá spoléhat pouze na čestné prohlášení žadatele o VLT, že není žádná překážka pro povolení provozu jeho terminálů.«

(vž)

A DOST !!

Znat objektivní příčiny a především faktické důvody vládních reforem představuje potřebnou diagnózu ke stanovení potřebné terapie. Tou je především, a to nejen podle mého názoru, návrat k historicky osvědčené kolektivní obraně.

Po privatizaci, resp. transformaci společenského vlastnictví, v ČR namísto české existuje pouze tuzemská ekonomika a vláda zahraničního kapitálu a my se teprve rozhlížíme, jak se této vládě a její snaze o zvyšování diferenciace naší životní úrovně, mezd a majetků bránit. V praxi to znamená, že v důsledku působení nadnárodních firem od nás do zahraničí ročně odplývá několik set miliard Kč zisků a alarmující zátěží pro náš státní rozpočet se také stává nezaměstnanost v rozsahu téměř tři čtvrtě milionu, resp. přes 700 tis. osob. Jestliže za socialismu se hodnota základních statků zvýšila šestkrát, znamená to, že po majetkovém převratu společnost přišla o celých pět šestin své ekonomické základny. Tak to přece musí být někde znát.

A důsledek toho všeho? Člověk se po práci těší na smysluplný důchod nebo volný čas, tedy na možnost prožívat zbývající dobu svého života aktivně, nikoliv upoután do křesla bloudit jen televizními kanály plnými konzumních seriálů. A s prosazovanými reformami našich dosavadních sociálních systémů nám reálně hrozí i ztráta této možnosti. **Není na čase - dost bylo Nečase?**

Daniel Borecký,
zastupitel města Brna a Jihomoravského kraje

POZNÁMKA NEJEN K JURKOVIČOVĚ VILE

V květnovém čísle Echa na straně 11 je článek Tibora Dávida s fotografií, který zve k procházce kolem slavné vily Dušana Jurkoviče naproti Rosničce v Žabovřeskách. Pokud stejně jako já jste navštívili interiér této památné budovy, dověděli jste se od průvodkyně o „zlých“ komunistech, kteří v padesátých letech nařídili „zprznění“ Jurkovičovy realizace přinucením tehdejších majitelů k neústrojně adaptaci interiéru tak, aby vzhledem k rozsahu podlahové plochy (skoro 200 m²) sloužil třem rodinám jako tři bytové jednotky. Průvodkyně kritizovala toto nekulturní barbarství a ve skupině, do níž jsem jako návštěvník byl zařazen, ještě dodala: *tady vidíte, jaké zlo komunisté dělali!*

Poněvadž jsem ze Žabovřeska a v padesátých letech tam žil, vím, jaká je pravda. Žádní „zlí“ komunisté Jurkoviče nepokazili. Vinu nese jediný funkcionář, jehož jméno znám a neuvádím jen proto, že je dávno po smrti. Dostal se uprostřed padesátých let do čela bytového odboru ONV Brno II. a má na svědomí více podobných přehmatů, jimiž nekvalifikovaně rozhodl o více stavbách na tomto území provedených v roz-

poru se stavebním uspořádáním tamějších domů. Za několik takových počinů byl v roce 1960 odvolán z funkce a později dokonce vyloučen ze strany. Svou vinu ovšem nesou nedomyšlená ustanovení zákona č. 67/56 o hospodaření s byty (občanský zákoník z r. 1964 to napravil) a vyhláška č. 112/57 o místním poplatku z bytů (napraveno vyhl. 60/64), která necitlivě nepřihlížela ke stavebnímu uspořádání řady objektů postavených před rokem 1945, zejména uspořádání vlastních sil významných umělců, dnes zpravidla památkově chráněných.

Komunisté v Brně nebyli ti zlí, kteří nutili majitele zmíněných objektů ke zbytečným adaptacím. Zlí byli neodpovědní jednotlivci, vůči nimž včas rozumní funkcionáři zasáhli. Dnes ovšem podle zásady „kdo chce psa bit, hůl si najde“ slouží některé jednotlivé přehmaty k hanobení KSČ a nyní i KSČM jako celku, a tragické je, že lidé, kteří padesátá léta neprožili, protože jsou narozeni později, snadno sednou na lep podobné falzifikaci minulosti.

Vladimír ŠAUR

DIA DE LAS MADRES

Den matek – 8. května t.r. – oslava Asociace Martiana de Cubanos spolu se Společností česko-kubánského přátelství v Brně.

Slunečná neděle, krásné květy karafiátů a stoly s dobrotami, tak vypadal náš sál ten den na Křenové 67. Srdečná atmosféra mezi přáteli, španělština i čeština. V obou jazycích se přednášely verše. Zněly písně a vzpomínalo se.

Atmosféru umocnila návštěva z kubánské ambasády. Z Prahy se přijel rozloučit pan Nelson Tamayo s rodinou, který končí v létě ve své diplomatické funkci chargé d'affaires. Společně zpíváme českou i kubánskou hymnu. Skvělá trubka Lazara Cruis, čokoládová Carmen a její skvělý moučník a další dojmy.

Jsme rádi, že jsme se mohli setkat. Opravdové přátelství přetrvává.

Už teď víme, že přijdou další setkání, protože Společnost česko-kubánského přátelství žije v Brně bohatým životem.

Marie VESELÁ

MČ nesouhlasí s Brnem v územním plánování

Zásadní nesouhlas s vymezením ploch pro průmysl a skladování i s návrhem rozšířit průmyslové zóny v konceptu zásad Územního plánu města Brna pro příští desítky let vydalo Zastupitelstvo městské části Brno-Tuřany.

Nespokojené tuřanské zastupitelé podporují občanskí aktivisté, kteří uspořádali podpisovou akci proti záměrům řešení v krajském městě na území Tuřan. Většina občanů je proti a nesouhlasné stanovisko zaslala k projednávání zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje i Rada MČ Brno-Tuřany.

Starosta Brna-Tuřan Aleš Jakubec informoval, že vyjádření obsahují požadavky co nejvíce zvětšit podíl veřejné zeleně na území městské části. Též v územním plánu stanovit a omezit maximální výšku rodinných domů, aby tato městská část neztratila dosavadní charakter vesnické zástavby. Důležitý je požadavek, aby byl koncept uveden do souladu se současným stavem v území, neboť navržený koncept vyznačil budoucí komunikace v místech, na které je už vydané pravomocné územní rozhodnutí pro jinou stavbu. Veřejnost i samospráva rovněž žádá, aby v celoměstském rozvojovém dokumentu byla navržena dostatečně široká oboustranná plocha zeleně a protihlukové zábrany. Už proto, že přes Tuřany denně projíždí na 6500 kamionů. (vž)

NAPRAVUJÍ CHYBY SVÝCH PŘEDCHŮDCŮ

Představitelé Brna napravují chyby svých předchůdců, kteří v minulých volebních obdobích prodali s vidinou utržených peněz podnikatelům řadu mateřských škol na butiky, herny či diskotéky. Nedbali na varování zastupitelů za KSČM, aby se školek komerčně nezbavovali, protože přijde doba, kdy jich bude zoufale málo. Varování označovali za komunistickou propagandu.

»Brno udělalo maximum pro navýšení počtu míst v mateřských školách,« informoval tiskový mluvčí magistrátu Pavel Žára s tím, že k letošnímu začátku školního roku přibude v Brně dvě stě míst v MŠ. Ve školním roce 2011/2012 nastane další navýšení o 150 míst. Největší problém vidí rodiče při získávání místa pro své ratolesti v nerovnoměrné poprávce a nabídce v mateřských školách. Některé registrují nadměrný zájem, jiné mají volné kapacity, protože nejsou v místě bydliště rodičů.

Do prvních tříd ZŠ v Brně má nastoupit letos 1. září je 3395 žáků. Ke stejné-

mu datu v mateřských školách ve městě má být 10 580 dětí, před deseti lety to bylo 8869 dětí. Současná kapacita MŠ zabezpečí děti šestileté, pětileté a čtyřleté a 50 % tříletých. (vž)

Diskusní čtvrtek k 90. výročí založení KSČ

Se zájmem si přítomní účastníci diskusního fóra vyslechli úvodní vystoupení soudruha Karla Janiše, který fundovaným způsobem v časovém horizontu rozebral aspekty vedoucí k datu, kdy byla založena Komunistická strana Československa.

Zvláštní pozornost přitom věnoval úloze Bohumíra Šmerala a odkazu jeho myšlenek pro rozvoj komunistického hnutí nejen u nás. Následná diskuse ukázala, jak je potřebné se i v současné době vracet k myšlenkám osobností a mezníkům, které se výrazně zapsaly do historie strany.

ITS MěV KSČM

Nepřijímají do práce nejčastěji kvůli věku

Výsledky rozsáhlé analýzy pracovní inzerce chystá ke zveřejnění Kancelář veřejného ochránce práv. Ombudsman Pavel Varvařovský se spolupracovníky ji udělal v rámci své působnosti v oboru rovného zacházení s lidmi. Při výzkumu analyzovali více než 12 000 pracovních inzerátů. Diskriminaci zjistili v téměř 17 procentech z nich. Nejčastějším diskriminačním důvodem byl věk!

(vž)

Příští diskusní čtvrtek se uskuteční v plánovaném termínu 16. června od 16,⁰⁰ hodin.

TÉMA:

70. výročí přepadení SSSR nacistickým Německem – počátek Velké vlastenecké války sovětského lidu.

V úvodu vystoupí PhDr. Karel JANIŠ.

Srdečně zve Ideově-teoretická sekce MěV KSČM v Brně a Vlastenecké sdružení antifašistů v Brně

UYHNÁNÍ, VYSÍDLENÍ NEBO ETNICKÁ ČISTKA?

To byl název přednášky, kterou proslovil v Moravské zemské knihovně švýcarský historik Adrian von Arburg. Pochopíme-li, co se stalo, lze zabránit tomu, aby se to opakovalo. To byl důvod, proč se dal do bádání o vysídlení Němců a proměnách

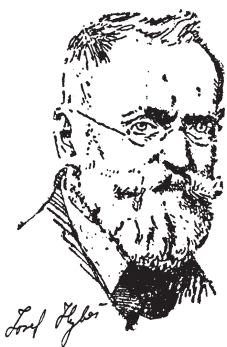
našeho pohraničí v letech 1945-1951. Přišel v roce 1995 do Teplic za přítelkyní. Všiml si rozdílu mezi pohraničními městy a městy, v nichž k odsunu nedošlo. Poválečná výměna tato místa poznamenala, šlo o největší civilizační změnu od bělohorské bitvy

1620. Společně s historikem Tomášem Staňkem prozkoumali asi šedesát archivů ve městech a vesnicích a našli tři tisíce dokumentů, které napomohly lépe zmapovat tehdejší česko-německé vztahy. Z uvedených dokumentů vznikla osmivazková edice dokumentů doplněná komentáři, kterou představil veřejnosti.

Arburg, který působí na filozofické fakultě Masarykovy univerzity, kritizuje způsob prezentace odsunu. Mnozí v něm hledají senzaci. Těžít z neštěstí lidí je neetické. Kromě toho nechápou celospolečenský kontext. Místo toho píší, jestli někde bylo mrtvých dvanáct nebo třináct. Na předválečné události by se nemělo zapomínat.

Také Brno bylo v roce 1945 hlavně německým městem. Plaketa na Mendlově náměstí připomíná takzvaný pochod smrti, při kterém lidé Němce vyhnali – je ta plaketa příliš zdrženlivá, politici mají strach z Čechů, toužících po zúctování za protektorát. Je to bludný kruh, vysvětlil Arburg.

Je dobré vracet se k odsunu Němců na podkladě dokumentů, nikdy v tomto ohledu nebylo dosti vykonáno. Hovoří-li Arburg o kontextu, brněnští Němci se vyrovnají těm v pohraničí, vzniku ČSR nepřáli, v roce 1939 chtěli Brno připojit k říši a po válce počítali s odplatou. A považovat Brno za německé? V roce 1938 tu na přibližně 300 tisíc Čechů bylo na konci války kolem 50 tisíc – kolik jich sem přišlo za války? **Karel JANIŠ**

ŠLI PŘED NÁMI

Josef HYBEŠ – 90. výročí smrti

21. července 1921 zemřel jeden z průkopníků socialismu v našich zemích, skromný a obětavý člověk, maršál chudých Josef Hybeš. Odešel vynikající novinář, redaktor listu Die Zukunft a Dělnických listů vycházejících ve Vídni (žil tu v letech 1867-1884), prostějovského Hlasu lidu (1886-1887), brněnské Rovnosti (1887-1894 i později), Odborného listu textilního v Rakousku (1894-1901), Textilníku (1894-1901), Posla lidu v Plzni (1893-4), **sjednotitel a organizátor**

dělnického hnutí u nás i v celorakouském měřítku (sjezdy sociálních demokratů v Brně a v Hainfeldu (1887-8), **účastník** kongresu II. internacionály v Paříži (1889) a v Curychu (1893 - setkal se tu s B. Engelsem), **organizátor stávek a demonstrací dělnictva** počínaje květnem 1890 v Brně-Pisárkách, **poslanec** rakouské říšské rady (1897-1918), moravského zemského sněmu (1906-1918), Revolučního národního shromáždění (1918-1920) a **senátor** zvolený v roce 1920, který vždy vystupoval jako **Chudoby zastávatel**, nadšený přívrženec a obhájce VŘSR, marxistické levice v naší sociální demokracii, autor rozsáhlé vzpomínkové práce Křížová cesta socialismu (1900), Dějiny Rovnosti (1904) a mnoha článků a statí v dělnickém tisku.

Posledního půl roku prožil Josef Hybeš v sanatoriu v Dolní Lipové a v nemocnici u sv. Anny v Brně. Zotavoval se po záchvatu mrtvice, kterou byl postižen při projevu v Senátu v prosinci 1920, v němž odsoudil útlak a úsilí proti účastníkům prosincové generální stávky. Srdce nevydrželo urážky a nadávky „demokratických“ senátorů. Pohřeb Josefa Hybeše 23. července 1921 byl nevídanou manifestací úcty k životu a dílu **Maršála chudých**. Na 60 000 lidí se řadilo do smutečního průvodu u Dělnického domu na Marxově ulici (dnes Spolková).

Literatura: • Otakar Franěk, Maršál chudých, Kruh 1980

- O. Franěk a A. Verbík, Josef Hybeš, Práce a vzpomínky, Dokumenty, Foto přílohy, Blok Brno 1976
- Josef Hybeš, Výbor z článků a projevů, SNPL Praha 1956 – vybral, studii a poznámky napsal Otakar Franěk

Karel JANIŠ

MLUVÍME ČESKY, ALE ROZUMÍME SI JEŠTĚ?

Lásečko, to je ale mocinky hustá mjúzik ... Chybělo nám srdíčko a malinko taky štěstíčko ... Kolegyňko, forvardni mi ten mejlík, ju? A zaskoč pak za mnou do kanclíku ... Jedno kafčo, dva cukříčky a den je jak vínečko ... Manžel šel na piváska, tak razíme s kolegyňkou zašopovat ... Na věče jsem si čvachtla na picínce ... Taxikář řekl: takže nejdřív dolevička, pak dopravačka a za kolejkami zastavinkujeme ... Až budete zdravoučká, písnete mi zprávičku, ju? ... Bílá popřála všem lidičkám krásné a voňavé Vánočky ... Mám pro tebe prácičku, nebude to hlavička, budou to jenom ručičky a nožičky a budou za to prašulky – tak se dojednává trestání dlužníka, vražda pojmem úplný servis ... Ahojky klučičci,

nechce si někdo pohrát s nazhavenou Simonkou ... nezapísmenkujeme si? ... Už jsi zabukovala tu mítingovku? Stihneš to dofinišovat do dedlajnu? Ten badžet nám nevychází, musíme ho ponížít ... Klient ještě nebyl vyambulován ... Ve firmě jsou mezi sebou ohromní kamarádičci, ale podrážej se jako pěkný svině ... Musím se jít někde vyčurililinkat ... Musíme vykomunikovat rozhovůrek, rozdiskutovat a dovyprodukovat ho ... Ten náš mimísek se už určitě těší, až ta naše těhulka dá toho bráchance ... Upozadit, páčko, šunečka, čokoška, šampíčko, vydesignovat ...

Tyto věty i slova se v poslední době objevily v našem rodném jazyce. Těmto i mnoha dalším se věnoval Jan Malinda

v článku **Vykomunikované tématko o fujtajblíkováných zdrobnělinkách a patvárcích** neboli **Útok stupidních slov** v Magazínu Dnes č. 15 ze 14. dubna 2011. Autor vyzval čtenáře, aby vybrali nejstupidnější slova. Výsledek uveřejnil v článku „**Mocinky zajímavé reakcičky**“ o tři týdny později v Magazínu Dnes z 5. května 2011:

1. mocinky (11 201 hlasů), 2. mimísek (6 652), 3. orgasmík (6 458), 4. lásečka (6 327), 5. manža (5 845), 6. příta (5 476), 7. průjmík (5 084), 8. láskovat (5 074), 9. čusík (4 766), 10. ahojky (4 766).

Ankety se zúčastnilo přes 31 tisíc čtenářů, kteří rozdali celkem 218 533 hlasů. „**Zvítězily**“ na celé čáře zdrobnělinky. **Karel JANIŠ**

60 LET POHRANIČNÍ STRÁŽE

Před 60 lety – 11. července 1951 – přijalo Národní shromáždění republiky Československé Zákon o ochraně státních hranic k zajištění pokojné výstavby socialismu v naší vlasti před pronikáním všech nepřátel tábora pokroku a míru.

Ochrana státních hranic je proto povinností každého občana. Provádění ochrany státních hranic svěřil zákon do působnosti tehdy existujícího ministerstva národní bezpečnosti a jejich orgánu, zejména Pohraniční stráž. Službu v ní mají vykonávat pro její význam, odpovědnost a význam vybraní příslušníci pracujícího lidu. Služba v pohraniční stráž se počítala jako služba ve vojsku včetně hodnot, platových poměrů, soudních pravomocí.

Ministru národní bezpečnosti zákon uložil stanovit nařízení, kdy pohraničnick při výkonu své pravomoci užije zbraně, na které určité části území státu je zakázán vstup nebo dovolen jen na zvláštní povolení. 11. července byl v kalendáři jako Den Pohraniční stráže. Zajistila v náročné službě ochranu našich státních hranic, její příslušníci byli nápomocni klidnému životu občanů,

působili v místních pionýrských oddílech i ve svazáckých organizacích.

Mnozí i po ukončení služby v pohraničí zůstali, poněvadž tu našli nový domov.

Federální shromáždění schválilo 16. července 1991 zákon o Federálním policejním

sboru a o Sboru hradní policie. Zákon z roku 1951 ztratil platnost, a tak skončila po 40 letech i Pohraniční stráž. Na hranicích se SRN a Rakouskem vznikly stanice Pohraniční policie o 25 až 30 příslušnících. Z vojáků z povolání se stali policisté a složili novou přísahu.

Kampaň v médiích dodnes činnost pohraničnicků promlouvá včetně soudního jednání o použití zbraně v několika případech. Členové Klubu českého pohraničí usilují o pravdivé hodnocení minulosti a o obranu českých národních zájmů v několika již vydaných publikacích. V nakladatelství Orego vyšla loni kniha *Ve šlépějích Chodů*, která podrobně objasňuje dějiny ochrany a obrany státních hranic v letech 1918-1992. Na Cínovci byl všem obráncům hranic, kteří položili své životy v těchto letech, odhalen pomník, byly obnoveny pomníčky padlým pohraničnickům.

Karel JANIŠ

BABICE - 60

Před 60 lety – 2. července 1951 – došlo v této obci na Třebíčsku k události, která stále poutá zájem naší veřejnosti. Toho dne ve 22,³⁰ hodin byli v budově školy při jednání o rozpisu zemědělských dodávek přepadeni a zabití ředitel školy, předseda MNV a vesnické organizace KSČ Tomáš Kuchtík, lesní dělník, místopředseda a pokladník MNV Josef Roupec a dělník Bohumil Netolička. Zraněn byl dělník a předseda AV NF František Bláha. Vrazi – teroristická skupina v čele s Ladislavem Malým – se schovali v lánu obilí, v němž byli objeveni a po krátké přestřelce zneškodněni.

Případů „babického“ scénáře bylo v té době na padesát – terčem útoků nepřátel JZD byli funkcionáři KSČ, MNV, JZD, propagátoři JZD, stohy slámy a provozy již existujících JZD. Po listopadu 1989 je událost v Babicích prezentována jako provokace Státní bezpečnosti a Ladislav Malý jako její agent v hodnosti kapitána. Podobně jako bratři Mašínové jsou zabijáci z Babic dnes „hrdiny“ protikomunistického odboje 50. let.

Karel JANIŠ

POZVÁNKA

Městský výbor KSČM v Brně Vás zve na autobusový zájezd, který se uskuteční

v úterý 5. července 2011

s cílem Babice na okrese Třebíč

Odjezd autobusu je v 11,⁰⁰ hodin od budovy MěV, Křenová 67, Brno.

Účastníci zájezdu se zúčastní pietní vzpomínky na události z 2. července 1951, kdy v Babicích na Třebíčsku byli zavražděni funkcionáři Místního národního výboru a ZO KSČ Babice.

Pietní shromáždění uskutečňují členové a příznivci Klubu českého pohraničí kraje Vysočina za účasti funkcionářů z dalších 4 sousedních krajů, včetně našeho Jihomoravského kraje.

Zájemci z řad členů ZO, MO a MíV, dále z levicových společenských organizací a občanských sdružení našeho města - svůj zájem hlase Martinu Říhovi (telefon 606 664 849).

Ing. Ladislav Byčec, předseda MěV KSČM v Brně

VELKÁ VLASTENECKÁ VÁLKA SOVĚTSKÉHO

V PROJEVU N. S. CHRUŠČOVA NA XX. SJEZDU KSSS A VE SKUTEČNOSTI

Část svého vystoupení na XX. sjezdu KSSS na téma O kultu osobnosti a jeho důsledcích věnoval N. S. Chruščov úloze J. V. Stalina ve válce, která započala 22. června 1941 přepadením Sovětského svazu nacistickým Německem. Podcenil průvarování o připravovaném napadení nacisty, po prvních nezdarech na frontách soudil, že nastal konec, dlouhou dobu fakticky neřídil válečné operace, byl na hony vzdálen chápání reálné situace na frontách, vydával rozkazy, které musely vést k obrovským ztrátám na lidských životech, plánoval operace podle globusu, který bral a ukazoval na něm linii fronty.

JAKÝ BYL SKUTEČNÝ PRŮBĚH UDÁLOSTÍ?

Jejich přímý účastník G. K. Žukov v třídní publikaci „*Vzpomínky a úvahy*“ uvádí, že již večer 21. června 1941 politbyro ÚV VKS(b) rozhodlo na návrh lidového komisaře obrany uvést do plné bojové pohotovosti vojska západních vojenských okruhů a pracovníkům komisariátu obrany a generálního štábu uloženo zůstat v práci. Již ve 4,³⁰ 22. června, půl hodiny po zahájení bojů na frontě, zasedá politbyro ÚV a Molotov je pověřen jednat s německým velvyslancem; ten v 5,³⁰ sdělil, že Německo vyhlásilo SSSR válku. Ve 12,⁰⁰ tuto skutečnost oznámil **Molotov v rozhlasovém projevu**. Odsoudil neslýchaný a zákeřný útok na sovětské území, zdůraznil, že v nové „*vlastenecké*“ válce (podle vzoru roku 1812) bude nepřítel poražen. Vyhlášen válečný stav

a mobilizace ročníků 1905-1918 v evropské části SSSR.

Další průběh událostí probíhal podle rozhodnutí Rady lidových komisařů a ÚV VKS(b) (jsou uvedeny ve sborníku KSSS v rezolucích a usneseníh sjezdů, konferencí a zasedání ÚV, díl sedmý).

Byly ustaveny:

23. 6. • Stan vrchního velení ve složení: lidový komisař Timošenko, náčelník generálního štábu Žukov, Stalin, Molotov, Vorošilov, Buďonnyj, Kuzněčov.

24. 6. • Rada pro evakuaci ve složení: Šverník, Kosygin, Pěrvuchin, Mikojan, Saburov.

• Sovětská informační kancelář.

30. 6. • Státní výbor obrany, v jehož ruce se soustředila veškerá moc v zemi, řízení státních, vojenských a hospodářských orgánů, koordinoval činnost státních a vojenských institucí, stranických, odborových a komsomolských organizací. Byli v něm Stalin jako předseda, Molotov jako jeho zástupce, dále Vorošilov a Malenkov, později i Bulganin, Mikojan a Vozněsenski.

10. 7. • Hlavní stav vrchního velení ve složení: předseda Státního výboru obrany Stalin, jeho zástupce Molotov, maršálové Timošenko, Buďonnyj, Vorošilov, Šapošnikov a náčelník generálního štábu armády Žukov.

8. 8. • Stalin jako Nejvyšší hlavní velitel vojsk Rudé armády a Válečného loďstva.

29. 6. • RLK a ÚV VKS(b) vydaly směrnici stranickým a sovětským organizacím v přifrontových oblastech o mobilizaci všech sil a prostředků pro porážku fašistických okupantů. Občany s ní seznámil v **rozhlasovém projevu 3. 7. J. V. Stalin**. Je svatou povinností všech bránit svou socialistickou vlast, celou výrobu nutno okamžitě postavit na pomoc frontě, Rudá armáda a všechen lid musí bojovat o každou píď sovětské půdy, bít se do poslední kapky krve o města a vesnice, organizovat všestrannou pomoc armádě, zabezpečit její nepřetržitě doplňování a zásobování vším, co potřebuje. Všechny podniky musí ještě usilovněji pracovat a stále zvyšovat výrobu všech zbraní. Mezi občany není místo pro zbabělce, dezertéry, panikáře, nutno zneškodnit špiony, diverzanty a nepřátelské parašutisty. Při nuceném ústupu armády nutno odvézt všechny vlakové soupravy, neponechat nepříteli ani jednu lokomotivu, vagon, ani jeden litr pohonných hmot ... vše, co není možno evakuovat, musí být bezpodmínečně zničeno. Na okupovaném území je nutno organizovat partyzánské oddíly a diverzní skupiny, které vytvoří nesnesitelné podmínky pro nepřítel a jeho pomocníky. V závěru J. V. Stalin řekl, že jde o rozdrčení a vyhnání německých fašistických vojsk ve spravedlivé válce všeho sovětského lidu a současně o pomoc všem evropským národům svrhnout fašistické jařmo.

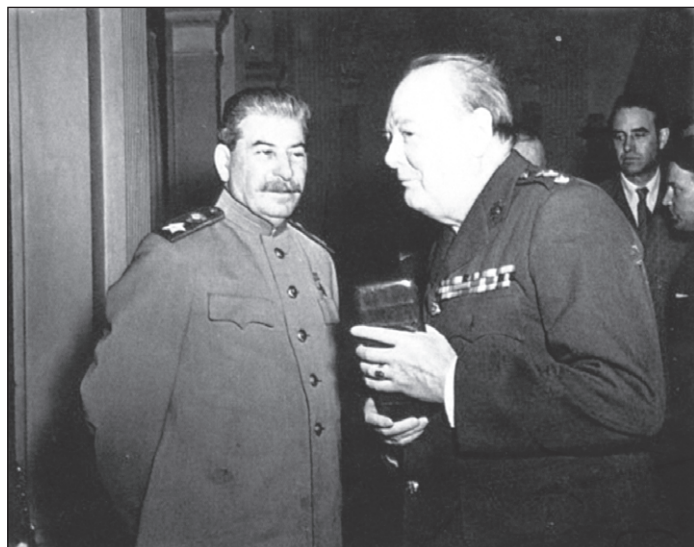
Z dosahu okupantů se podařilo dostat na 1 500 velkých průmyslových závodů s 10 miliony lidí za Ural a v krátké době tam zahájit výrobu. V Moskvě, Leningradu a v dalších ohrožených

městech vznikly divize domobrany, které spolu s rudoarmějci sehrály významnou úlohu při obraně měst.

Činnost Rady lidových komisařů, Státního výboru obrany a Hlavního stanu vrchního velení vycházela z **rozhodnutí politického byra ÚV VKS(b)**. Jeho členy byli Andrejev, Chruščov, Kaganovič, Kalinin, Mikojan, Molotov, Stalin (byl v čele těchto tří orgánů), Vorošilov, Ždanov, kandidáti Berija a Švernik, zvolení na XVIII. sjezdu v březnu 1939 a Malenkov, Ščerbakov a Vozněsenski, zvolení na XVIII. konferenci strany v únoru 1941.

Stalinovu úlohu za války popsal v knize „**Generální štáb za války**“ pracovník tohoto štábu S. M. Štemenko, podílející se na plánování operací Rudé armády. Uvedl, že Stalin zavedl ve štábu 24hodinový pracovní řád a stanovil 17-18hodinovou pracovní dobu každý den. Hlášení Stalinovi se podávala třikrát denně – telefonicky v 10-11 hodin, dále ústně v 16-17 hodin zástupce náčelníka štábu, v noci pak s celodenním hlášením tak, že na mapách v měřítku 1 : 200 000 pro každý front zvlášť postavení vojsk Rudé armády až do divize a v některých případech až do pluku včetně. Hlášení u J. V. Stalina se zpravidla zúčastnili členové politbyra ÚV VKS(b), členové Hlavního stanu a podle potřeby velitel určitého druhu vojsk. Byly pro hlášení připravovány materiály roztríděné do tří desek. V červených byly rozkazy, směrnice a nařízení, plány přerozdělování výzbroje vojskům i zálohám. O těch se rozhodovalo ihned při hlášení o činnosti vojsk za uplynulých 24 hodin. Stalin nesnášel sebemenší přikrášlování nebo lež o situaci na frontě. Rozhodnutí podepisoval Stalin nebo jeho zástupce či náčelník generálního štábu. Na řadu obyčejně přišly modré desky s různými žádostmi, občas i desky zelené, v nichž byly návrhy na povýšení, vyznamenání, na přeložení a jmenování do funkcí. Podle okolností se účastníci hlášení vraceli i ve tři nebo ve čtyři hodiny ráno. Pracovní režim, který zavedl Stalin, nemohl nikdo zrušit a trval až do jeho smrti. Ne každý toto pracovní tempo vydržel, někteří po válce odešli z armády. Tolik S. M. Štemenko.

Josif Visarionovič Stalin a Winston Churchill. Teheránská konference, listopad 1943.

Vojáci Rudé armády před Říšským sněmem. Berlín, květen 1945.

Chruščovovo hodnocení Stalinovy úlohy za války uvedli na pravou míru maršálové SSSR Žukov, Vasilevskij ve vzpomínkových knihách i např. Winston Churchill, kterého nelze podezírat z lásky ke „komunismu“.

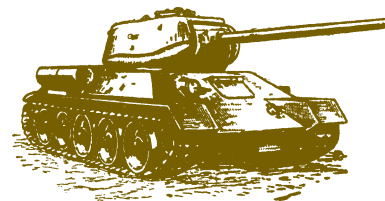
Pozn.

Do roku 1943 název Rada lidových komisařů = vláda.

Na XIX. sjezdu v roce 1952 schválen název KSSS místo VKS(b).

O vítězství bylo rozhodnuto na východě

Před 70 lety – 22. června 1941 – přepadlo nacistické Německo Sovětský svaz. Na 5,5 milionu vojáků, 2 700 tanků a 5 000 letadel mělo

bleskovou operací porazit první socialistický stát na světě. Ale průběh války byl jiný, i když se nacistům a jejich spojencům podařilo obklíčit Leningrad, proniknout k Moskvě a Stalingradu a na Kavkaz. Protiofenzívy u Moskvy v prosinci 1941, u Stalingradu v listopadu 1942 a u Kursku v létě 1943 rozhodly.

Postupně sovětská vojska osvobodila dočasně okupované území SSSR i celou řadu zemí střední a jihovýchodní Evropy. Ztráty byly značné: přes 20 milionů mrtvých vojáků i civilistů, zničeno 1 700 měst a vesnic, 32 tisíc továren, 650 tisíc km železničních tratí, 980 tisíc kolchozů, 1 876 sovchozů, 1980 strojních traktorových stanic. Hmotné škody dosáhly 679 miliard předválečných rublů.

Jedině socialistické společenské zřízení bylo schopno odolat nevídanému náporu nacistických vojsk a postupně obnovit normální život společnosti. Snahy buržoazních padělatelů dějin popřít tuto skutečnost a „omlouvát“ porážky nacistických vojsk generálem Zimou, špatnou výstrojí vojsk a strategií vedení války Hitlerem jsou marné. Nemohou popřít, že o výsledku druhé světové války bylo rozhodnuto na sovětsko-německé frontě – na 80 procent ztrát na lidech a zbraních utrpěli nacisté právě tu.

○ **Před 90 lety vznikla KSČ. Skončí teď?** To je titulky článku v deníku Rovnost ze 14. května 2011 s podtitulem Podle nového vedení ČSSD je levicová vláda s podporou komunistů myslitelná. Rozpuštění KSČM nepředpokládají. Autorka článku Kateřina Perknerová uvádí, že historie KSČ je lemována popravami nevinných lidí, neúprosným třídním bojem řízeným z Moskvy, ale také hrdinskými činy lidí, kteří v jejích barvách bojovali proti nacistům. Krvavá 50. léta vystřídal Pražské jaro, duchovní i politické vzepětí, které udusila tupá normalizace. Po listopadu 1989 komunisté, kteří se nevzdali svého názvu, stabilně získávali přes 20 sněmovních mandátů. Co prý bude se stranou, která se sice za minulost omluvila (*o tom většina novinářů, publicistů a politologů nemluví!*), ale definitivně se od ní neodstříhla, dál?

Štětínova komise předložila 76 důvodů, proč by měla být KSČM jako nedemokratická (*obvykle všeobecně používaný slogan v médiích*) zrušena. Ministerstvo vnitra dokončuje analýzu, která bude nebo nebude doporučovat podání senátního návrhu na posouzení ústavnosti KSČM. Bývalý pražský prokurátor a později český ministr vnitra Tomáš Sokol chtěl před 21 lety komunisty rozpustit, ale nyní se vedení strany tváří, že respektuje demokratické principy, nechce potlačovat lidská práva a nedopustí se žádných excesů. Perknerová uvádí, že šéf komunistů uznal administrativně byrokratický ráz minulého režimu, na čemž se podepsalo i zakotvení vedoucí úlohy KSČ do ústavy a v tomto nepřijatelném principu je i velké poučení roku 1989 a v tom se KSČM výrazně liší od KSČ a podporuje pluralitní politický systém. Komunisté prý se tak mohou vrátit na výsluní. Podle Jiřího Dienstbiera než velká koalice s ODS (*byl proti ní při jednáních v Praze po komunálních volbách*), raději levicové řešení s podporou KSČ. Stejně prý to vidí i Bohuslav Sobotka (*nic jiného by ČSSD nezbylo bez lidovců a zelených v dolní komoře parlamentu*).

Politolog Milan Znoj se domnívá, že KSČM není antisystémová, soudy nemohou posuzovat ideje, ale jen to, co strana dělá a jaké prostředky používá k realizaci svého programu. KSČM je momentálně konformní k liberálně demokratickému režimu a jedná v rámci ústavy – nejsou faktické důvody k jejímu rušení.

21. května 2011 uveřejnil Deník ná-zory čtenářů z internetové diskuse, zda a proč se má nebo nemá KSČM zrušit. 4 čtenáři jsou proti zrušení – nejsou pro to důvody: po volbách nezbude socialistům nic jiného než vládnout s podporou komunistů: je úsměvné, když bývalí komunisti dnes podávají návrh na rozpuštění své bývalé strany, to je skandální drzost a neomalenost (*jde o U-komunisty, kteří skutečnými komunisty nebyli, dnes jsou mnozí z nich v pravicových stranách*), jsme hrdi na to, že volíme KSČM. Pouze 1 čtenář uvedl, že je to strana, která omlouvá a umenšuje zločiny uplynulých 40 let, protože velká část jejího členstva jsou normalizační komunisté, kteří se na špinavostech normalizace přímo podíleli.

STŘÍPKY O 90. VÝROČÍ

Jediná omluva vyřčená v prosinci 1989 za 40 let bezpráví fakt nestačí (*komunisté by se měli soustavně omlouvat asi tak, jako v poslední době zakladatel VěVé Vít Bárta – stejně by jim nevěřili, tak jako V. B.*).

V pravidelném týdenním přehledu událostí Kateřina Perknerová uvedla, že koalice považuje za nejdůležitější reformy, představují totiž Dobro, a to už tady bylo. Pro mladší ročníky připomněla dějiny reálnesocialistických let v kostce: lid buďoval komunismus a lidi na to sr... (*podtrhuji tuto veleperlu Kateřiny P., měla uvést, že právě ona na to sr... bez úvahy, co by se po XI/89 privatizovalo, tunelovalo, šantročilo do kapes „vyvolených“*).

○ **Sekta.** Obsáhla stať s podtitulem *Před 90 lety byla založena strana, s jejímž dědictvím si dodnes nevíme rady*, byla uveřejněna v Lidových novinách 14. května 2011. Petr Zídek se snaží ukázat, že po bolševizaci provedené v roce 1929 ve straně zůstalo jen 25 000 nejvěrnějších a pro toto „zdravé jádro“ platí vše, čím se vyznačuje sekta: výlučnost, uzavřenost, tvrdá kritika ostatních cest spase-ní, černobílý obraz světa, nadšení členů a vysoký stupeň jejich oddanosti, rozchod s dosavadními hodnotami, bezprostřední vztahy členů hnutí, charismatizace vůdce a jeho vysoká autorita, ostré vymezení vůči okolí a protestní charakter, který vyvolává odpor většiny společnosti. Náboženský charakter strany je patrný z projevu Bohumíra

Šmerala, který 15. května 1921 volal, že komunismus je i novým náboženstvím chudých, zapřísahá chudé a vydeděné třídy celého světa stmelit v úplnou jednotnost jejich myšlení a činy ... Podobně v roce 1922 psal i F. X. Šalda. Zídek pak obsáhle píše o životě a působení Stanislava Budína a Arnošta Kolmana. Přesvědčení a jednání komunistů je podle Zídka nutno posuzovat tak, jak přistupujeme k adventistům a jehovistům (*jde o snahu vytlačit KSČM na periferii dění ve společnosti*).

○ **Je čas na dějiny KSČ.** Domnívá se historik Jiří Vančura v Právu 16. května 2011. Nemohou být pouhou snůškou zamlčovaných hanebností, ani tříděním, co špatného až zločinného a co naopak dobrého či přínosného KSČ naší společnosti dala, ukázat, že 40 let samovlády KSČ nebylo jednolitou kapitolou. Podle Vančury „*Dějiny KSČ*“ musí odpovědět na řadu klíčových otázek: Byla falešná iluze o zemi vítězného proletariátu jednou příčinou rozdělení dělnického hnutí na počátku 20. let? Nebyla „*bolševizace KSČ*“ jen dovršením nadvlády Moskvy a Kominterny nad její čs. sekcí a nevyučilo se gottwaldovské vedení už ve 30. letech klamu, podlostem a slepé oddanosti Moskvě? Jak změnila krize, Mnichov, pakt Hitler-Stalin, válka a porážka nacismu českou společnost? Byl jí komunistický režim vnucen? Proč lidé vstupovali do KSČ a kdy řada z nich začala poznávat, že je obětí podvodu? Jak se měnila společnost v 60. letech a jak tuto proměnu ukončila vojenská intervence? Kdy se nárok na totalitní vládu měnil a změnil ve vládu nad sytými a lhostejnými? Jak se měnila garnitura místodržitelů sovětské moci a jak společnost ovládaných, až po totální bankrot celého systému? A nakonec otázka, zda je recidiva autoritativních režimů možná? Vančura se domnívá, že dříve nebo později tyto i další otázky zodpovězeny budou a mělo by se to stát v době, kdy autoři těchto dějin a jejich čtenáři ještě dokáží pochopit myšlení 20. století. (*A také celkovou situaci ve všech souvislostech s dopady na jednání jednotlivce, skupin i velkých společenství lidí. Na tyto otázky, zbařené ovšem dobového sloganu našich médií, hledáme odpovědi i my, pokládali si je i naši předchůdci již před i po založení KSČ ve smyslu přistoupit na 21 podmínek vstupu do Kominterny nebo nikoliv!*)

kj

ANEB CO PŘINÁŠÍ DIVADELNÍ A HUDEBNÍ SEZÓNA V ČERVNU A ČERVENCI

Janáčkovo divadlo reprizuje (13. VI.) Pucciniho Turandot ve verzi Luciana Berii. Jde o velmi dobře připravené představení po hudební i výtvarné stránce.

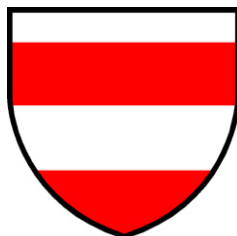
V Redutě bude premiérována (25. VI.) barokní opera Ottavia Rinucciniho La Dafne. Vzhledem k tomu, že se hudba nezachovala chopili se příležitosti mladí autoři Rocc, Tomáš Hanzlík a Vít Zouhar. Slovinec užívající pseudonym Rocc je režisérem a autorem scény. Bude zajímavé jak se autoři nelehkého úkolu zhostí. Evropské dějiny dvacátého století jsou obsahem knihy Europeana Patrika Ouředníka. Zvítězila v anketě Lidových novin o nejzajímavější knihu roku 2001, byla nominována na cenu Magnesia Litera 2001 za beletrii a přeložena do více než dvou desítek jazyků. Bude uvedena (9., 10., 24. VI.) v původní drammatizaci Jan Mikuláška a Dory Viceníkové. Ballet Národního divadla Brno pokračuje (26. VI.) v 18. ročníku mezinárodního festivalu současného tance a pohybového divadla Tanec Brno 11. Novinkou letošního ročníku je Tanec dětem s představením (30. VI.) baletní školy Ivo Váňo Psoty.

Městské divadlo na Hudební scéně reprizuje (30. VI.) drammatizaci románu neznámého amerického autora, ukrývajícího se pod tajemným pseudonymem Bourbon Kid, Román vypráví spletitý příběh o drahokamu mimořádné hodnoty, který může svěmu majiteli zaručit nesmrtelnost a který je ukraden. Autoři drammatizace Petr Štěpán, Jan Šotkovský a Stano Slovák, chtějí inscenací navodit atmosféru parodické, zábavné a nápadité divadelní podívané, v duchu filmů Quentina Tarantina či Roberta Rodrigueze. Městské divadlo tak zůstává věrno své tradici bavit diváka.

Divadlo Bolka Polívky reprizuje (20. VI.) Divadlo Palace se hrou Pokoj v podání T. Medvecké, V. Hybnerové, R. Matějčkové, H. Seidlové, M. Procházkové a J. Strykové. V režii Vandy Hybnerové budou slavné osobnosti 20. století Isadora Duncanová, Edith Piaf, Virginia Wolfová, Marilyn Monroeová a Toyen bojovat o svobodu a právo zapomenout a být zapomenut. O vítězce rozhodne samotný divák svým hlasováním.

Divadlo Husa na Provázku uvádí (7. VI.) Trapná Muka podle Karla Čapka. Jedná se o zpracování sbírek Trapné povídky a Boží muka. Jde o druhý díl projektu Čapek na Provázku a režisér Jan Mikulášek se pokouší vyrovnat se snovou depresivní atmosférou předlohy ovlivněné autorovou nemocí a atmosférou 1. světové války.

HaDivadlo reprizuje (14. VI.) hru autorské dvojice kryjící se pseudonymem Skutr Všichni jsme Marlene Ditrich. Mladým autorům a hereckému kolektivu se pozoruhodně daří vystihnout beznadějnou snahu stárnoucí dvojice překonat svou samotu ve světě internetu.

Divadelní studio V reprizuje (4. VI.) vděčného Vančurova Kubulu a Kubu Kubikulu. Medvědí pohádka jak zní její podtitul je stále atraktivní pro děti i jejich rodiče.

Divadlo Polárka premiéruje (11. VI.) nesmrtelnou Nezvalovu Mannon Lescaut. Básník, který spontánně psal, stejně přirozeně, tak jako se dýchá zpracoval román z 18. století abbé Prévosta. Bude zajímavé jak se s předlohou vyrovná režisérka Anna Petrželová.

Brněnská Filharmonie uvádí (8. VI.) v Besedním domě za řízení Gabriela Rovňáka minioperku dvanáctiletého Wolfganga Amadea Mozarta Bastien a Bastienka. Vznikla na objednávku věhlasného lékaře a magnetizéra dr. Franze Antona Mesmera a byla poprvé provedena pravděpodobně v říjnu 1768 v jeho soukromém zahradním divadle ve Vídni. Předlohou bylo zřejmě operní intermezzo Le devin de village /Vesnický čaroděj/ francouzského encyklopedisty Jeana-Jacquesa Rousseaua.

Janáčkova akademie uvede (15. VI.) Orchestrální koncert Moravské filharmonie Olomouc za řízení Štěpána Policera, Jána Procházky, a Marka Bohunického Sólisté Lucie Czaj-

kowská, Mariko Ono, Martin Pokorný přednesou Rachmaninovu klavírní Rapsodii na Paganiniho téma, Prokofjevův klavírní Koncert č. 1 a Schumannův klavírní Koncert a moll. Je tedy se na co těšit.

Kino Art uvede (19. VI.) dokument Po dlouhé noci den o nuceně nasazených pracovnících, kteří se během II. světové války starali o zásobování fronty a udržení života v Německu. Přišli z Polska, Ruska, Ukrajiny, Československa, Francie, Holandska a Belgie. Pracovali v muničních továrnách, vyráběli potřeby pro domácnost nebo byli nasazeni v zemědělství. Většinou to bylo ve velmi těžkých pracovních podmínkách. Tuto službu Třetí říši poskytl téměř 13 milionů nuceně nasazených. Mnohým z nich změnilo válečné události cestu jejich života navždy a dodnes nebyli oni ani jejich rodiny odškodněny. Poprvé se nějaký dokumentární film věnuje detailně životu nuceně nasazených po válce. Biutiful režiséra Alejandra G. Iñaritu (23. - 24. VI.) je velmi lidským příběhem o španělském světě zločinu vytvořeném nezaměstnaností.

Kino Scala uvede (18. - 19. VI.) oscarovou Královu řeč. Jde o velmi působivý film o koktajícím anglickém Jiřím V. Kdo přišel s touto vadou do styku, byť zprostředkovaně, ví jaké utrpení postiženému působí. Královský pacient navíc musil, jako hlava státu osaměle stojícího proti Hitlerovi, čelit nebezpečí nacistické propagandy. Filmová prvotina ředitele a režiséra Divadla Radost Vlastimila Pešky (27. - 29. VI.) WesternStory má prvky hravosti, jež režisér uplatňuje ve svých inscenacích. Českopolský film Lidice (30. VI.) zpracovává dnes příliš nepřipomínaný osud nacisty vyvražděné vesnice. Přes patrně kvalitní scénář Zdeňka Mahlera oceněný cenou Sazky 2007 se film neubráníl přepisování reality. Postava příslušníka německé policie, který v době totální války v roce 1943 schvaluje atentát na Hendricha, navíc před právě propuštěným kriminálním vězňem, vzbuzuje úsměv nejen pamětníků, ale i historiků. Žel, taková perla zlidšťující příslušníky vražedné nacistické mašinérie není ve filmu ojedinělá.

/V/

TRADIČNÍ KROJOVANÉ HODY V BYSTRCI A KNÍNIČKÁCH

Mezi výročními obyčejí a slavnostmi si zachovávají do dnes výjimečné postavení hody, které jsou integrujícím prvkem, spojujícím všechny generace žijící nejen na vesnicích, ale i ve městech. Využívání a včleňování tradic lidové kultury do současného společenského a kulturního života se i v Brně při všech obsahových a funkčních proměnách, které výroční obyčej prodlávají, svými estetickými, emocionálními i dalšími kvalitami stávají obohacujícím prvkem života. Přispívají k upevňování vztahů rodáků, starousedlíků a nových sousedů v městských částech. Svědčí o tom řada příkladů, vypovídajících o posilování vztahu mladé generace ke kulturnímu dědictví i v našem městě.

Bystrc bude dějištěm hodů ve dnech 25. a 26. června a to v areálu Společenského centra. Chystá je Bystrcká chasa, která už od dubna nacvičuje moravskou besedu. Veřejnost se může těšit na stavění máje, krojovaný průvod ulicemi městské části, vystoupení cimbálové muziky Rozmarýn, harmonikáře Milana Kučery, dětského souboru Skřivánek a Moravské kapely.

Městská část Kníničky, původně zeměpanská obec nacházející se nyní v bezprostředním sousedství Brněnské přehrady na řece Svratce, obnovila tradici mladých hodů po šestnáctileté přestávce v roce 2004. Od té doby se každoročně o svátku Cyrila a Metoděje scházejí kníničtí občané pod ozdobenou májí na prostranství před místní kapličkou. Bude tomu tak i letos. O organizaci hodů se postará občanské sdružení Kníničská chasa. Ta už program hodů intenzivně připravuje pod vedením prvního stárka Radka Mynáře a první stárky Marty Dolníčkové. Oba Kníničskou chasu i reprezentují, starají se o utváření vztahů mezi vrstevníky, zejména ve věku na rozhraní dětství a dospělosti. Podle vyjádření Marty Dolníčkové program letošních mladých hodů zahájí chasa v pondělí 4. července. Dům od domu bude v kyjovských krojích zvat na hody, nabízet víno a rozmarýny. Nezastupitelnou roli budou

Brno má 65 let lodní dopravu

Křtem a spuštěním nového parníku Vídeň pro 200 osob na vodu slavila v sobotu brněnská lodní flotila 65 let svého trvání. Nový parník pokřtili primátor Brna Roman Onderka, vídeňský starosta Michael Hupl a velvyslanec Rakouska v ČR Ferdinand Trauttmansdorff.

V sobotu se otevřela i nová výpravna, která bude sloužit jako zázemí pro posádky lodí i jako pokladna pro zakoupení jízdenek. Vedle výpravny se v červenci otevře druhá budova s občerstvením a venkovním posezením. Celý nový objekt, kterému dominuje bílá trojúhelníková plachta, stál pět milionů korun a práce na něm trvaly zhruba čtyři měsíce. V další etapě rekonstrukce přístaviště pak plánuje Dopravní podnik opravit přístupovou komunikaci k nové výpravně a nástupním můstkům.

Brněnská ekologická přehradní flotila, která jezdí od května 1946 výhradně na elektrický bateriový provoz, vyřadila tři vysloužilé lodě Pionýr, Bratislava a Praha. Nahrazují je tři pětadvacetimetrové parníky se jmény partnerských měst Lipsko, Vídeň a Utrecht. Každý za 15,5 milionu korun. Kromě akumulatorů k pohonu mají na palubě šest fotovoltaických panelů, to hlavně k provozu spotřebičů na palubě lodi, např. klimatizace kapitánského můstku. Špičkový výkon elektrického systému slunečních panelů je 1,2 kWp, za slunečného počasí pokrývá přibližně 5 % celkové spotřeby energie lodi. Prezentace fotovoltaického systému byla začleněna do projektu Evropské dny Slunce, které se v ČR konaly od 1. do 15. května. **vž**

mít po oba dny čtyři sklepníci z řad chasy. Na večerní předhოდové zábavě vystoupí cimbálová muzika Olina. Mají se tančit skočné, vrtěné i sedlácké tance, bude se zpívat a stárci pak budou až do rána sřežit májku. V úterý 5. července začne program dopoledne předáváním hodového práva u kapličky svatých Cyrila a Metoděje. Tam už bude vyhrávat dechovka Dambořanka a 12 krojovaných párů zatančí moravskou besedu. Odpoledne projde ulicemi Kníniček průvod, spojený s vyzvedáváním stárek, provázený Dambořankou, zpěvem i tancem a vrcholící na hřišti, kde chasa zatančí československou besedu. Obě besedy zatančí chasa znovu i večer.

Tibor Dávid

Krásy přírody v řeckovické galerii

Krásy přírody byl název dubnové výstavy obrazů brněnských výtvarníků Marie Bernardi a Zdeňka Tichého v radniční galerii na Palackého náměstí v Řečkovicích. Člen královopolského sdružení Parnas Zdeněk Tichý, z minulosti proslulý zejména jako grafik a ilustrátor, ve vstupní hale předložil výběr z tvorby převážně z posledních pěti let. Jeho poslední dvě brněnské výstavy byly v letech 2006 a 2009 v Malé královopolské galerii.

Nynější expozice nabídla vedle krajinomaleb z Českomoravské vrchoviny, údolí Svratky, Chřibů, Orlických hor a jižních Čech také motivy, vypovídající o umělcových cestách k moři na Jadran a do Španělska. Přinášela rovněž městské motivy, mezi nimiž se nejčastěji objevují krásy brněnského Petrova a zajímavý je též pohled na malostranský chrám sv. Mikuláše v Praze.

V další části galerie vystavila téměř tři desítky obrazů členka Sdružení výtvarných umělců Moravy Marie Bernardi. V paměti znalců její tvorby utkvěly její pestré kytice. Většina nových prací pochází z uplynulých dvou let. Oko návštěvníka výstavy potěšilo vedle několika krajinomaleb i tentokrát bohatství květin. Byly mezi nimi luční kytice s vlčími máky, mečíky, pivoňky, hrachor, sléz luční, slunečnice, kopretiny, hrachor, zvonky zahradní, šefík i vratič...

Bohumil HLAVÁČEK

MEZI VLAĐNÍ TROJKOALÍCI A ŽÍTEM
NENÍ ŽÁDNÝ ROZDÍL. OBOJÍ SE MUSÍ
VYMLÁTIT, ABY NÁROD MĚL NA CHLEBA!

POCTA K OSMDESÁTINÁM HOUSLISTY ADOLFA SÝKORY

Významnou kulturní i společenskou událostí v pondělí 9. května byl v Besedním domě koncert k osmdesátinám houslisty a hudebního pedagoga zasloužilého umělce prof. Adolfa Sýkory, emeritního člena světoznámého Janáčkovy kvarteta. Záštitu nad ním převzal brněnský primátor Roman Onderka. Janáčkovy kvarteto uvedlo Janáčkův Smyčcový kvartet č. 2 Listy důvěrné a společně s Graffovým kvartetem Enescův Oktet C-dur, op. 7.

Janáčkovy kvarteto se zrodilo v roce 1947 na brněnské konzervatoři a vytvořili je primarius Jiří Trávníček, druhý houslista Miroslav Matyáš, violista Jiří Kratochvíl a violoncellista Karel Kraška. Matyášovo místo zaujal v roce 1952 Adolf Sýkora a setrval na něm celých 42 let.

Tento komorní soubor důstojně reprezentoval svou vlast v 52 státech pěti světadílů. Dostalo se mu vysokých ocenění a vyznamenání. Jubilant si nesmírně váží i pocty od svého rodného města – Ceny města Brna 2004. Janáčkovci hrávali na koncertech z paměti. Ze dvou stovek skladeb jejich repertoáru jich bylo 35, což představovalo 17 hodin hudby. Od českých i předních světových autorů, což byl v té době nevídaný přístup k interpretaci. Dovoloval hráčům plně se věnovat jejímu výrazu.

Přestože působení v Janáčkovy kvartetu tvořilo podstatnou náplň Sýkorova uměleckého života, významné místo v něm měla také sólistická činnost, zaměřená takřka výhradně na komorní hudbu a na společná vystoupení s pianistkou Jiřinou Kolmanovou. Odborníky zaujalo, že těžiště repertoáru této dvojice tkví především v komorní tvorbě českých a světových autorů i současných skladatelů. Oceňovali zejména vybranost souhry, neokázalost projevu a hloubku výrazu.

Od roku 1963 působí Adolf Sýkora pedagogicky na JAMU, je profesorem hry na housle. Podílel se i na uměleckém růstu Graffova kvarteta od dob jeho studií na JAMU. Další Sýkorovy aktivity souvisejí s Janáčkovou tvorbou. Jako člen Fondu a Nadace Leoše Janáčka a předseda jejich správních rad se za-

sloužil o Janáčkův památník v Hukvaldech a v Brně, o souborné kritické vydání Janáčkových děl, o ochranu autorských práv k Janáčkovým dílům u nás i v zahraničí. Se zájmem hudební veřejnosti se setkala poutavým jazykem psaná autobiografická Sýkorova publikace Z mého života v Janáčkovy kvartetu. Obsahuje laskavé vzpomínky, plně humorného nadhledu. Líčí svůj život věcně, barvitě, bez sentimentu. Je nedocenitelná pro hudební historiky už i proto, že pečlivě vedená kronika kvarteta se při stěhování z Besedního domu ztratila a už jen Adolf Sýkora a Jiří Kratochvíl mohou vydat věrohodná svědectví o prvních desetiletích tohoto komorního souboru.

S Janáčkovy kvartetem se znám od mého příchodu do Brna na podzim v roce 1957. Stali jsme se kamarády a mapoval jsem jeho úspěchy až do mého odchodu do důchodu. Dostával jsem od nich pohlednice s pozdravy ze všech zahraničních turné. S Adolfem Sýkorou jsme od roku 1971 dokonce sousedy v chatové osadě u rybníka Pyšeláku v Budišově u Třebíče, na pokraji borového lesa s pěkným výhledem. Hned v sousedním Hodově měl chatu primarius Jiří Trávníček. Jak Áda přiznává, „tenkrát nás všechny tři i naše rodiny zlákala pahorkatina předpolí Vysočiny, zvlněná tak akorát, aby se při průjezdu kraje měnily scenérie jako na divadle, kde se lesy, pole a louky střídají v líbezném rytmu, kde není nouze o rybníky a rybníčky, kde se klikatí řeka a kde není lánu, na němž by nebyl klenot zátiší s bludným balvanem a borovicí nebo břízou.“

Bohumil HLAVÁČEK

OSVĚTLILI ZÁKLADY ŽIDOVSKÉ KULTURY V BRNĚ

Základy židovské kultury v Brně od poloviny 13. do 21. století osvětlila průvodkyně Dáša Juráňová šedesáti účastníkům návštěvy Výboru národní kultury (VNK) při procházce na brněnském Židovském hřbitově.

V r. 1454 byli Židé vyhnáni z královských měst kromě Prahy a Kolína. Rovněž z Brna, kde se odstěhovali na jeho jižní předměstí a do okolních menších měst - Boskovic, Třebíče, Ivančic, Mikulova apod. V r. 1848 byla Židům vrácena bývalá práva, svoboda náboženského vyznání, majetky, získali či založili továrny, v Brně zejména textilní. Prožívali zlatý věk své komunity až do vlády nacistů a fašistů, kteří přes 13 000 brněnských Židů poslali na smrt. V Brně jich dnes žijí sotva tři stovky.

Návštěvníci exkurze VNK se dověděli, že současný nový Židovský hřbitov v Brně (plochou přes 30 000 m² jeden z největších na Moravě) byl založen v r. 1850, protože hřbitov starý na místě dnešního 5. nástupiště hlavního vla-

kového nádraží ustoupil stavbě železnice z Vídně do Brna. Jsou na něm místa posledního odpočinku například autora prstové abecedy pro hluchoslepé Heinricha Landesmana-Hieronymuse Lorma (1821-1902), moravského zemského rabína a obchodníka na nám. Svobody i Masarykově ulici Barucha Jacoba Placzka (jeho vnuk byl slavný jaderný fyzik USA), zakladatelky manželské poradny Věry Capponi nebo českého herce Hugo Haase (1901 - 1968). Nechybí tam ani památník hrdinů - vojáků padlých za 2. světové války.

Jeden z účastníků procházky po hřbitově - brněnský městský zastupitel

za KSČM Daniel Borecký uvedl:

»Účast byla skutečně hojná. Tentokrát Výbor národní kultury zvolil šťastné téma, kterému přálo i počasí. Lidé odcházeli spokojeni i proto, že poznali kde je hrob nejznámější židovské osobnosti - Hugo Haase. Seznámili se i se základními obřadními zvyky a vůbec se zvyky židovské náboženské obce.«

Zakladatelka a jednatelka VNK, brněnská básnířka Marie Veselá vysvětlila: »Jsme nepolitické neziskové sdružení. Oceňujeme, že o naše akce je velký zájem. Návštěvou židovského hřbitova jsme

promlomi stereotyp našich pořadů, protože vlastivědná procházka velmi doplňuje spektrum činnosti VNK, ve kterém jsou důchodci i studenti, nezaměstnaní i lidé, kteří mají hluboko do kapsy. Pro ně je jakákoliv kulturní akce velká finanční zátěž. I v této době organizovaná návštěva Židovského hřbitova přesně naplňuje naše stanovy.«

(vž)

Židovský hřbitov v zimě.

Foto © Tibor Dávid

Naši letní jubilanti

1. 6. JUDr. Antonín KRCH, 85 let, ZO 1505
Vlastimila PACHEROVÁ, 81 let, ZO
KSČM 0305
3. 6. Marie MIKSOVÁ, 84 let, ZO 0305
6. 6. Marie HUDCOVÁ, 55 let, LKŽ
Miroslav KOPEČEK, 85 let, ZO 0313
Pavla POKORNÁ, 70 let, ZO 2711
Věra BARČÍKOVÁ, 83 let, ZO 0305
7. 6. Růžena PIJÁKOVÁ, 88 let, LKŽ
Ladislav HAVEL, 68 let, MO 1401
Yvona KRAJCIGEROVÁ, 77 let, ZO 2701
8. 6. Jaroslav HUTÁREK, 83 let, ZO 2708
Jiřina KRATOCHVÍLOVÁ, 61 let, MO
KSČM 1401
9. 6. Stanislav KLIMEŠ, 77 let, ZO 0502
11. 6. Ludmila STRAŠÁKOVÁ, 87 let, LKŽ
12. 6. Jiří VINCENC, 74 let, ZO KSČM 0502
Ludmila PAVLOVSKÁ, 91 let, ZO 1101
Hana HOUZAROVÁ, 75 let, ZO 0305
13. 6. Marie KRATOCHVÍLOVÁ, 90 let, ZO
KSČM 0313
Vladimíra SVÍTILOVÁ, 56 let, ZO
KSČM 1103
15. 6. Dana TOTHOVÁ, 58 let, LKŽ
16. 6. Vladimír SLADKÝ, 81 let, ZO 2711
18. 6. Barbora FOJTÍČKOVÁ, 77 let, LKŽ
Zdenka KOLBERTOVÁ, 60 let, ZO 2101
Marie SLÁMOVÁ, 84 let, ZO 1101
19. 6. Alois KRŠKA, 79 let, LKŽ
Jiří PEŇÁZ, 68 let, ZO KSČM 0505
20. 6. Květa SEDLÁČKOVÁ, 86 let, ZO 2101
Josef ŠRÁMEK, 85 let, ZO KSČM 1101
Ing. Bohuslav VOLNÝ, 70 let, ZO
KSČM 0305
22. 6. Josef RŮŽIČKA, 91 let, ZO KSČM 1101
Karel DVOŘÁK, 84 let, ZO KSČM 1103
23. 6. Zdena KORČÁKOVÁ, 50 let, LKŽ
Jan POKORNÝ, 82 let, MO KSČM 1401
Anežka POKORNÁ, 73 let, ZO 1103
24. 6. Jiřina KURCINOVÁ, 67 let, ZO 0505
26. 6. Věra KONEČNÁ, 85 let, ZO 2703
Ing. Václav DVOŘÁK, 81 let, ZO 0305
Miroslav KUČÍREK, 81 let, ZO 0305
Marta HALOUZKOVÁ, 87 let, ZO 0305
30. 6. Danuše MILOTOVÁ, 70 let, ZO 2202
1. 7. Ing. Leopold KRESTA, 82 let, ZO 0305
2. 7. Antonín LEVÍČEK, 84 let, ZO 2708
3. 7. Petr KAČÍREK, 65 let, ZO KSČM 0503
6. 7. Božena NOVÁČKOVÁ, 74 let, LKŽ
7. 7. JUDr. Helena SÝKOROVÁ, 56 let, ZO
KSČM 1103
8. 7. Miroslav ŠEVČÍK, 87 let, ZO 1101
Doc. JUDr. Karel NEVESELÝ, 85 let,
ZO KSČM 3013
Jana KRUMPOLCOVÁ, 81 let, MO
KSČM 1401
9. 7. Miloš TMĚ, 65 let, ZO KSČM 2704
Marta KUČEROVSKÁ, 83 let, ZO 2708

10. 7. Mgr. Libuše POLLAKOVÁ, 70 let, ZO
KSČM 1101
Vladimír TOMSA, 55 let, ZO 0503
11. 7. Štěpán ZAJÍČEK, 81 let, ZO 0502
12. 7. Jarmila FORSTOVÁ, 74 let, LKŽ
13. 7. Jana GRŮNWALDOVÁ, 67 let, ZO
KSČM 0505
14. 7. Jiřina KLÍMOVÁ, 86 let, ZO 0505
16. 7. Alois BARÁK, 64 let, ZO KSČM 2701
17. 7. Anna ZAPLATILOVÁ, 84 let, ZO 1101
19. 7. Karel GRŮNWALD, 70 let, ZO 0505
21. 7. Hana TOMÁNKOVÁ, 41 let, ZO 3023
22. 7. Jindřiška LONČOVÁ, 84 let, ZO 0505
23. 7. Alena BURCEVOVÁ, 66 let, MO 1401
24. 7. Anna HORAKOVSKÁ, 62 let, ZO 0505
Anna IMRICOVÁ, 83 let, ZO 2708
Michal POŘÍSKA, 71 let, ZO 1508
Bohumír STRNAD, 88 let, ZO 1508
25. 7. Bohumil LIMBERK, 62 let, ZO 1101
Oldřich DRÁPAL, 89 let, ZO 0505
26. 7. Radoslav MAREK, 59 let, ZO 3002
František ŠICHTANEC, 86 let, ZO
KSČM 2708
27. 7. Josef ŠTĚPÁNEK, 85 let, ZO 2703
Marie CHOCHOLATÁ, 87 let, ZO 1508
Miroslav ŠILHÁNEK, 82 let, ZO 0305
29. 7. PhMr. Kamila ZEZULKOVÁ, 83 let,
ZO KSČM 0305
30. 7. Lilian PRYZCOVÁ, 79 let, LKŽ
31. 7. Jindřiška DAŇKOVÁ, 80 let, LKŽ

*Dodatečně blahopřejeme květno-
vým jubilantům: 4. 5 - Olga FRAŇKO-
VÁ (90 let), 20. 5. Jitka LAŠTŮVKOVÁ
(85 let), 30. 5. Jaromír ČAPEK (79 let).*

*Všem jubilantům přejeme mnoho
zdraví, štěstí a optimismu do dalších
let života. ZO, MíV a MěV KSČM, LKŽ
Dobromysl a redakce ECHO.*

ZO důrazně prosíme o včasné zasílání úplných, přesných a čitelných otištěných. Jinak nemohou být blahopřání otištěna. Děkuje.

Redakce

OPUSTIL NÁS

Dne 15. května
2011 zemřel
soudruh
profesor

MUDr. Bohumil BEDNAŘÍK
člen ZO KSČM 2701.

Vzpomeňme jeho práci pro
lepší budoucnost.

Čest práci!

Žijí v našich vzpomínkách

Před pěti lety odešli:

Řídící učitel soudruh Milan Kalivoda z Vinohrad, autor mnoha článků i básní otištěných v Echu.

Aktivní členové někdejšího MíV KSČ v Brně-Slatině soudruh pplk. v.v. František Mozga ze ZO KSČM 2202, člen KRK ObV KSČ Brno IV. a soudruh Zdeněk Sýkora ze ZO KSČM 1103, na něhož vzpomínají jeho žáci v Halenkově, v Brně-Lišni a v Brně-Slatině, kde inicioval založení dílen, skleníku a školní zahrady. Byl též krajským i ústředním školním inspektorem.

V naší paměti žijí jako skromní a poctiví soudruzi, jako dobří lidé, kteří i po listopadu zůstali věrní myšlenkám socialismu.

kj

TO VLÁDNUTÍ TROJKOALICE MĚ PŘIPOMÍNÁ
DIVADLO. JEDNA SCÉNA ZA DRUHOU.

Jwi